

Posudek školitelky na bakalářskou práci Elišky KRAUSOVÉ Huysmansovo *Naruby* jakožto parodie „experimentálního románu“?

Přestože na ÚRS historicky existují na jedné straně četné akademické práce věnované Émilu Zolovi a na straně druhé studie zabývající se symbolismem nebo dekadencí, předložená bakalářská práce je prvním pokusem propojit obojí a přispět tak k osvětlení poetiky fin-de-siècle jakožto kritické reakce na dominantní naturalismus. Huysmansova postava i autorova dekadentní „prvotina“ *Naruby* se v tomto kontextu jeví jako ideální témata.

Eliška Krausová postupuje metodicky: Nejprve se zaměřuje na vymezení pojmu „experimentální román“, tedy na tu složku naturalistické estetiky, která budoucí symbolisty a dekadenty dráždila nejvíce. (Netřeba připomínat, že Mallarmé, Laforgue, ale i Huysmans nebo Remy de Gourmont obdivovali Zolova vizionářského génia a jeho romány dokonce považovali za jakési barokizující „básně v próze“, nicméně zároveň zcela radikálně odmítali Zolu jakožto teoretika a literárního kritika. Zejména doktrína „experimentálního románu“, redukující psaní na svého druhu „protokol o proběhnuvším pokusu“, v těchto zastáncích svobodně se vyvíjejícího individuálního ducha a horlivých odpůrcích veškerého determinismu vyvolávala potřebu okamžitě polemicky reagovat a sesadit Zolu z trůnu nejvlivnější literární autority své doby.)

Po kapitole věnované experimentálnímu románu a jeho (přinejmenším teoretické) aplikaci v naturalismu studentka stručně představuje J. K. Huysmanse a vztah tohoto nadaného učeníka k naturalistickému Mistrovi.

Třetí kapitola pak představuje hlavní těžiště celé práce, protože přináší samotný rozbor parodických aspektů Huysmansova románu *Naruby* v oblasti vymezení literárního žánru a jeho překračování, charakteristiky hlavního hrdiny, autorova vztahu k přírodě a jím ztvárněného časoprostoru.

Závěr práce by mohl být podstatně obsažnější (dvě stránky z celkových čtyřiceti?) a více „otevírat“ zkoumanou problematiku širšímu kontextu, nicméně základní shrnutí předchozí studie přece jen obsahuje.

Bakalářská práce Elišky Krausové ve všem odpovídá požadavkům standardně kladeným na tento typ akademických prací. Má jasně vymezené téma, přehlednou strukturu, přiměřeně rozsáhlou bibliografii a je psána solidní češtinou bez větších stylistických zádrhelů. Sice neobsahuje „nové“ výzkumné poznatky, nicméně na bakalářské úrovni něco takového

není nezbytné. Jedná se o poctivě zpracovanou kompilaci existujících zdrojů kombinovanou s úvahovými pasážemi a svědomitou prací s texty.

Ze všech výše uvedených důvodů vřele doporučuji bakalářskou práci Elišky Krausové k obhajobě s předběžně navrženým hodnocením „výborně“.

V Praze dne 26. 5. 2016
Ph.D.

doc. PhDr. Eva Voldřichová Beránková,